

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418200034
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5418200034.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Jána Burika, v právnej veci osoby povinnej z vyživovacej povinnosti (navrhovateľ): U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. V. XXXX/XX, XXX XX L. A., štátny občan SR, zast. JUDr. Pavlom Novotným, advokátom so sídlom A. Q. XXXX/X, XXX XX L. A., proti plnoletému dieťaťu (odporca): L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX D'T. J. Z XJX B., H., Canada, štátny občan Kanady, za účasti JUDr. Martina Rišiana, súdneho exekútora, so sídlom: X. XXXX, XXX XX I., v konaní o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, o návrhu osoby povinnej z vyživovacej povinnosti na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní osoby povinnej z vyživovacej povinnosti proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č. k. 11Pc/3/2018-442 zo dňa 16. 11. 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým uznesením návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.
2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 2 ods. 1, § 156 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 až 3, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ako i s poukazom na § 78 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“) a ust. § 201 ods. 2 zákona o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).
3. Súd dospel k záveru, že osoba povinná z vyživovacej povinnosti (ďalej len „navrhovateľ“) neosvedčila naliehavosť, resp. potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania. Navrhovateľ ako dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia považoval skutočnosť, že súdny exekútor je povinný vyplatiť plnoletému dieťaťu, na základe vedenej exekúcie, zameškané výživné a bežné výživné zložené na účte súdneho exekútora, na ktoré podľa názoru navrhovateľa nemá odporca už od apríla 2018 nárok, pričom toto spotrebované výživné už odporca navrhovateľovi nevráti. Viackrát pritom navrhovateľ v rámci návrhu poukázal na § 78 ods. 2 Zákona o rodine a uviedol, že nevyhovením návrhu mal byť vytvorený nenávratný stav, čím navrhovateľ utrpí ujmu. S uvedeným tvrdením navrhovateľa sa súd nestotožnil. Ako prvé poukázal na to, že v zmysle ustanovenia § 78 ods. 2 (výklad a contrario) pri zrušení alebo znížení výživného za uplynulý čas sa spotrebované výživné nevracia len v prípade maloletých detí, v prípade plnoletých osôb takáto zákonná úprava neexistuje. Pokiaľ je zo strany povinnej osoby plnená vyživovacia povinnosť tejto plnoletej osobe, ktorá je následne zrušená súdnym rozhodnutím spätne, tak potom na strane oprávnenej osoby vzniká bezdôvodné obohatenie získané plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Súd uviedol, že v prípade vyhovenia návrhu o zrušení vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu, vznikne nárok na vrátenie aj spotrebovaného výživného od plnoletého dieťaťa prostredníctvom žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, a teda nevyhovením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osobe povinnej platiť výživné nevznikne žiadna ujma. Na druhej strane v

zmysle zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, pričom obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Súd toho času nemal dostatočne preukázané, či na strane odporcu (osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti) došlo k zmene pomerov tak, ako to prezentuje navrhovateľ, pričom tieto otázky budú predmetom ďalšieho dokazovania v prebiehajúcom konaní - formou dožiadania, a preto názor navrhovateľa, že nevyplatenie zameškaného a bežného výživného odporcovi, odporcu žiadnym spôsobom neobmedzí, sa súdu javí ako nepreukázaný a predčasný. Zároveň súd poukázal na formu akou sa navrhovateľ snažil docieľiť nevyplácanie výživného osobe oprávnenej z vyživovacej povinnosti, túto považoval za nevykonateľnú, pričom poukázal na § 156 CMP, ktoré taxatívne za účastníkov konania vo veciach výživného plnoletých osôb považuje len navrhovateľa a osobu, ktorá je povinná plniť výživné, zákon súdnemu exekútorovi takéto postavenie nepriznáva. Ustanovenie § 201 ods. 2 Exekučného poriadku, vylučuje zasahovanie súdu do výkonu exekučnej činnosti prostredníctvom neodkladných opatrení. Na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že neodkladné opatrenie tak, ako ho žiadal vydať navrhovateľ by bolo priamym zásahom do výkonu exekučnej činnosti súdneho exekútora, nakoľko týmto neodkladným opatrením, by mu bola uložená povinnosť zdržať sa výkonu exekúcie.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal jeho zmeny tak, ako je v bližších podrobnostiach uvedené v odvolaní. Navrhovateľ sa nestotožnil s vyjadrením súdu, že nevyhovením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mu nevznikne žiadna ujma. Síce priznal pravdu okresnému súdu v tom, že v prípade vyhovenia návrhu vznikne navrhovateľovi voči odporcovi (plnoletému dieťaťu) nárok na vrátenie aj spotrebovaného výživného a že je teoreticky možné, aby si navrhovateľ daný nárok uplatňoval prostredníctvom žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak uviedol, že z praktického hľadiska je takéto obrana iluzórna. Keďže odporca je občan Kanady a súčasne aj v Kanade býva by prípadná žaloba musela byť podaná práve v Kanade. Za týchto okolností by samotné náklady na súdne vymáhanie daného nároku bezpochyby presiahli samotnú istinu, a preto má za to, že uvedené výživné, resp. jeho náhrada je pre navrhovateľa nevykonateľná. Taktiež nesúhlasí s názorom okresného súdu, podľa ktorého toho času nemá dostatočne preukázané, či na strane odporcu (osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti) došlo k zmene pomerov tak, ako to prezentuje navrhovateľ, pričom tieto otázky budú predmetom ďalšieho dokazovania v prebiehajúcom konaní (formou dožiadania), a preto názor navrhovateľa, že nevyplatenie zameškaného a bežného výživného odporcovi, odporcu žiadnym spôsobom neobmedzí, sa súdu javí ako nepreukázaný a predčasný. V danej súvislosti dáva navrhovateľ do pozornosti súdu ten fakt, že samotný spis k dnešnému dňu obsahuje celý rad dôkazov zasielaných odporcom, pričom zo žiadneho z nich nevyplýva, že by od 2. štvrťroku 2018 do súčasnosti študoval. Okrem toho sa oprávnený prezentuje ako výkonný riaditeľ (chief executive officer) svojej spoločnosti VASKMEDIA, príp. iných spoločností, a preto je dôvodný záver, že skutočne od 2. štvrťroku 2018 už nepokračuje v štúdiu a je schopný sa sám živiť, nakoľko podniká. Tomu ostatne zodpovedá aj jeho vyjadrenie (z 01.08.2019), z ktorého vyplýva, že v súčasnosti pracuje, keďže uvádzal: „Po úspešnom absolvovaní konkurzu mi bola ponúknutá práca na úspešnom americkom podnikateľskom projekte...“. To znamená, že skutočne odporca ukončil svoje štúdium a v súčasnosti už je schopný sa samostatne živiť. Vo vzťahu k výhrade okresného súdu, že za účastníkov konania vo veciach výživného plnoletých osôb považuje len navrhovateľa a osobu, ktorá je povinná plniť výživné, pričom zákon súdnemu exekútorovi takéto postavenie nepriznáva, navrhovateľ poukazuje na príslušné ustanovenia týkajúce sa neodkladných opatrení (§ 324 a nasl. CSP) a súčasne aj komentár k uvedenému zákonu (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1094-1095 s.), z ktorého jednoznačne vyplýva, že uloženie povinnosti alebo obmedzenia prostredníctvom neodkladného opatrenia je možné požadovať aj vo vzťahu k tretej osobe. Vo vzťahu k argumentácii okresného súdu, že v exekučnom konaní a ani v inom konaní nemožno voči exekútorovi nariadiť neodkladné opatrenie zasahujúce do výkonu exekučnej činnosti uviedol, že účelom navrhovaného opatrenia nie je zásah do výkonu exekučnej činnosti súdneho exekútora - keďže navrhovateľ jednak plní dobrovoľne svoju povinnosť súdnemu exekútorovi a navyše navrhuje, aby v nej pokračoval aj po právoplatnom skončení konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 32Ek/927/2021 - jeho účelom je iba potreba bezodkladne upraviť pomery dotknutých strán, a to s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti. V závere poukázal na dĺžku samotného konania, ktoré trvá takmer 4 roky, pričom do dnešného dňa nebolo vo veci nielenže rozhodnuté, ale dokonca vo veci nebolo vykonané ani žiadne dokazovanie. S ohľadom

na tieto skutočnosti sa preto navrhovateľ domnieva, že navrhovanému neodkladnému opatreniu nebráni ani ust. § 201 ods. 2 EP.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 355, § 357 písm. d/ CSP a § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario, § 378 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie napadnuté odvolaním mimo rozsahu odvolania a bez viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 65, § 66 CMP) a uznesenie súdu ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) a to z nasledovných dôvodov:

6. V preskúmvanej veci podal navrhovateľ návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu (ďalej len „odporcovi“) naposledy stanovenej rozsudkom Okresného súdu Košice II. zo dňa 31.10.2006, č. k. 22P/28/2006-56 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7CoP/5/2007-76 zo dňa 26.10.2007, a to počnúc od 01.01.2018. V priebehu konania sa návrhom doručeným súdu dňa 18.10.2021, doplneným dňa 21.10.2021, domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd nariadil poverenému súdnemu exekútorovi do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 11Pc/3/2018 povinnosť zdržať sa vyplatenia zameškaného výživného vo výške 2.089,92 eur, jeho príslušenstva vo výške 21,- eur a bežných výživných vo výške 99,58 eur mesačne skladaných navrhovateľom na jeho účet - IBAN: Q. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS XXXXXXXX za obdobie od mája 2021 do právoplatného skončenia tejto veci, odporcovi. A zároveň žiadal, aby súd nariadil navrhovateľovi povinnosť aj po právoplatnom skončení konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 32Ek/927/2021 pokračovať v platení bežného výživného vo výške 99,58 eur a trov exekúcie z bežného výživného vo výške 23,90 eur vždy k 16. dňu na účet povereného súdneho exekútora, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 11Pc/3/2018. Dôvodom mala byť skutočnosť, že súdny exekútor je povinný vyplatiť odporcovi, na základe vedenej exekúcie pod sp. zn. 140EX 333/21-9, zameškané výživné a bežné výživné zložené na účte súdneho exekútora, na ktoré podľa názoru navrhovateľa nemá odporca už od apríla 2018 nárok. Keďže ust. § 78 ods. 2 ZoR neumožňuje navrhovateľovi požadovať po odporcovi vrátenie spotrebovaného výživného, bol podľa neho daný dôvod na dočasnú úpravu pomerov účastníkov - táto neodkladná úprava pomerov je zrejماً z toho, že po právoplatnosti rozhodnutia exekučného súdu bude súdny exekútor oprávnený a súčasne aj povinný vyplatiť odporcovi ako oprávnenému zameškané výživné v podobe zábezpeky a zložené bežné výživné, na ktoré už odporca nemá nárok.

7. Okresný súd navrhovanému neodkladnému opatreniu nevyhovel, pretože po preskúmaní návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru, že tento nie je dôvodný. Uvedené odôvodnil tým, že navrhovateľ v tomto návrhu neuviedol také skutočnosti, ktoré by osvedčovali naliehavosť, resp. potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, pričom skonštatoval, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Súd zároveň poukazoval na ustanovenia § 78 ods. 2 ZoR na ktoré sa v podanom návrhu odvolával navrhovateľ i na ust. § 201 ods. 2 EP, a to z dôvodu, že navrhovateľ žiadal nariadiť neodkladné opatrenie voči súdnemu exekútorovi, čo priamo vylučuje uvedené ustanovenie Exekučného poriadku.

8. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu pokiaľ ide o vysvetlenie pojmu neodkladné opatrenie, jeho aplikáciu, účel a predpoklady nariadenia, pričom zdôrazňuje, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva, súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. S ohľadom na tieto skutočnosti aj odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd nemal v súčasnosti za dostatočne preukázané, či na strane odporcu došlo k zmene pomerov tak, ako to prezentuje navrhovateľ v podanom návrhu i v odvolaní. Navrhovateľ síce v rámci odvolania poukazuje na samotný spis, ktorý podľa jeho vyjadrenia obsahuje celý rad dôkazov zasielaných odporcom, pričom ani z jedného z nich nevyplýva, že by odporca od 2. štvrtroku 2018 do súčasnosti študoval, avšak odvolací súd uvádza, že aj keď ako navrhovateľ uviedol, nebol zo strany odporcu zaslaný dokument preukazujúci štúdium po tomto dátume, nie je možné jednoznačne povedať, že odporca neštuduje. Odvolací súd pritom poukazuje na e-mailovú komunikáciu uskutočnenú medzi okresným súdom a odporcom. Z tejto komunikácie nie je možné v súčasnosti jednoznačne dospieť k záveru, že odporca nepokračuje v štúdiu. Pokiaľ navrhovateľ

poukazuje na vyjadrenie odporcu zo dňa 01.08.2019 (evidované na č. I. 228 spisu), z ktorého má táto skutočnosť vyplývať, odvolací súd uvádza, že z vyjadrenia odporcu, že po úspešnom absolvovaní konkurzu odporcovi bola ponúknutá práca na úspešnom americkom podnikateľskom projekte, nie je možné jednoznačne dospieť k záveru, že nie je študentom vysokej školy, a to s poukazom taktiež na dané vyjadrenie, kde odporca uvádza, že v mesiaci apríl 2018 ukončil celý „semester“ štúdia na McMaster Univerzite v Hamiltone. Taktiež nie je možné jednoznačne povedať, že je schopný sa sám živiť, a to s poukazom na ďalšiu vetu vyjadrenia, že odmenou za ponúknutú prácu, na ktorú odkazuje navrhovateľ bolo získanie dôveryhodnosti a reputácie z práce s klientom najvyššej úrovne. Odvolací súd poznamenáva, že ani skutočnosť, že odporca neštuduje ešte hneď nemusí znamenať dôvod, pre ktorý by navrhovateľovi zanikla vyživovacia povinnosť. Vyživovacia povinnosť, taktiež nie je viazaná na dosiahnutie žiadneho konkrétneho veku. Zákon o rodine explicitne upravuje dĺžku trvania vyživovacej povinnosti, a to do doby, kým dieťa nie je schopné sa samé živiť. Táto skutočnosť nebola dostatočným spôsobom zo strany navrhovateľa preukázaná. Bolo povinnosťou navrhovateľa dosiahnuť hodnoverné osvedčenie tvrdených skutočností. S ohľadom na uvedené je odvolací súd toho názoru, že zmenu, ktorej sa navrhovateľ domáha možno ustáliť a zistiť len zákonom predpísaným spôsobom v konaní vo veci samej, kde súd prvej inštancie vykoná potrebné dokazovanie a vo veci rozhodne.

9. Odvolací súd sa zároveň stotožnil s názorom okresného súdu vysloveného v napadnutom uznesení, dotýkajúceho sa zrušenia, resp. zníženia výživného stanoveného rozhodnutím okresného súdu. Navrhovateľovi v prípade zrušenia súdneho rozhodnutia, ktorým bolo stanovené výživné, vzniká právo požadovať od odporcu vrátenie spotrebovaného výživného, a to výživného uhradeného za obdobie, za ktoré mu už podľa rozhodnutia súdu nepatrilo. V prípade, ak by toto výživné nebolo zo strany odporcu uhradené dobrovoľne, má navrhovateľ právo toto výživné od odporcu vymáhať. S ohľadom na uvedené je teda zrejmé, že nevyhovením predmetného návrhu navrhovateľa mu nevznikne ujma takého rozsahu, ktorý by predstavoval nezvratný stav. Odvolací súd uvádza, že potreba naliehavej a nevyhnutnej úpravy pomerov spočíva v tom, že nenariadením neodkladného opatrenia zo strany súdu by vznikol priestor pre konanie, ktoré by vytvorilo nezvratný stav, prípadne pre také konanie, ktoré by viedlo k neodstrániteľným následkom, čo v danom prípade konštatovať, a to ani s poukazom na to, že odporca je občan Kanady a súčasne aj v Kanade býva, čo znamená, že prípadná žaloba by musela byť podaná práve v Kanade, nie je možné.

10. V danom prípade sa navrhovateľ predmetným návrhom domáhal nariadiť neodkladné opatrenie vo vzťahu k súdnemu exekútorovi, teda vo vzťahu k tretiemu subjektu, ktorý nie je účastníkom daného súdneho konania. Odvolací súd súhlasí s vyjadrením navrhovateľa, že uloženie povinnosti alebo obmedzenia prostredníctvom neodkladného opatrenia je možné požadovať aj vo vzťahu k tretej osobe, resp. inej osobe, ako je sporová strana v konaní o žalobe. Civilný sporový poriadok aj napriek tomu, že takéto ustanovenie neobsahuje, túto možnosť nevyklučuje, a to najmä v prípade ak iný prostriedok právnej ochrany nie je možný. Takúto tretiu osobu je možné považovať v konaní o nariadení neodkladného opatrenia za stranu konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Tento názor prezentoval JUDr. František Sedlačko, PhD., LL.M. v komentári k Civilnému sporovému poriadku (C.H.Beck, 2016, s. 1094). Zároveň sa však nestotožnil s vyjadrením navrhovateľa, že účelom navrhovaného opatrenia nie je zásah do výkonu exekučnej činnosti súdneho exekútora, pretože odvolací súd je toho názoru, že pod výkonom exekúcie je potrebné chápať, súhrn všetkých procesných úkonov exekútora od momentu začatia exekúcie, až do jej skončenia. Exekútor v rámci exekučného konania postupuje v súlade s Exekučným poriadkom a po splnení hmotnoprávných a procesnoprávných podmienok vykoná exekúciu spôsobmi určenými Exekučným poriadkom. Pokiaľ sa exekútorovi podarí vymôcť zameškané výživné, resp. dávky budúceho výživného, jedným zo spôsobov upravených v Exekučnom poriadku, tak tieto finančné prostriedky bezodkladne prevedie do rúk oprávneného dieťaťa, alebo oprávneného rodiča. Vyhovenie návrhu v danom prípade by znamenalo, aby po odpadnutí odkladného účinku návrhu na zastavenie exekúcie sa zdržal súdny exekútor takéhoto konania, vyplývajúceho mu priamo z Exekučného poriadku.

11. Zároveň odvolací súd vo vzťahu k súdnemu exekútorovi považuje za potrebné doplniť, že rozhodnutie súdu o nariadení neodkladného opatrenia vydané v zmysle ust. 325 ods. 2 písm. d) CSP nie je rozhodnutím, ktorým by bol súdny exekútor v zmysle ust. § 3 Exekučného poriadku pri vykonávaní exekúcie viazaný, inak povedané nie je rozhodnutím, ktoré by mohlo mať reálny dopad na prebiehajúcu exekúciu.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)